

ἐκληφθῆ ὡς ἄνθρωπος δυνάμεως καὶ χαρακτήρος· μετὰ τὸν Χάρωνα, πρῶτον ἴδιον προσὸν ὅπερ ἀνέδειξεν αὐτὸν ὡς πολιτευόμενον εἶνε ἢ ἐμπάθεια· ὅταν οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς εἶδον κατὰ πρῶτον τοὺς Ἰσπανοὺς ἵππους, ἐξέλαβον αὐτοὺς ὡς ἀποτελοῦντας ἐν σῶμα μετὰ τοῦ ἵππου· οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες ἰδόντες ἐν τῷ Τρικουπῆ τόσα κτηνώδη ἐνστικτα, ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς ὑπερφυᾶ ἄνθρωπον.

Εἰς τοιοῦτον Ἰσπανὸν ἵππεά οὐδὲν εὐκολώτερον τοῦ καλπάζειν, ἀλλ' οὐδὲν εὐκολώτερον ἐπίσης καὶ τοῦ ἵππεύεσθαι, ἀρκεῖ μία μόνη θωπεία· ὑπηρεταὶ καὶ αὐλοκόλακες, μεσίται καὶ τραπεζίται δύνανται νὰ πλάσωσιν ἐκ τῆς μάξης ταύτης ὅτι, ἂν θέλωσιν, ἀρκεῖ μόνον νὰ κρατῶσι τὴν μάξαν ὑπεράνω τῆς ἐαυτῶν κεφαλῆς. Μὴ δυνάμενος νὰ διακρίνη ἄνθρωπον ἀπὸ ἀνθρώπου εἶνε καταδεδικασμένος νὰ θυμιάζεται ἀείποτε ὄχι ὡς πλοίαρχος, ἀλλ' ὡς πλοῖον αὐτόχρημα.

Ἡ πείρα θὰ καταστήσῃ τὸν κ. Τρικουπῆν ἀνώτερον ἑαυτοῦ; Νομίζομεν ὅτι ὄχι· οἱ πολιτικοὶ μᾶλλον ἢ οἱ ποιηταὶ γεννῶνται· ὅπως ἀποκτήσῃ τις πείραν πολιτικὴν πρέπει νὰ δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ αἷτια τῶν γενομένων καὶ νὰ ἐξηγήσῃ ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων τοὺς συνδυασμοὺς τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων τῶν παρελθουσῶν. Ἡ πολιτικὴ δὲν εἶνε μῆτε βιβλίον, μῆτε ἐργαλεῖον, μῆτε ἐμπειρία· εἶνε διάνοια καὶ κατ' ἐξοχὴν διάνοια.

Τὸ ὅτι ὁ κ. Τρικουπῆς νῦν πρωθυπουργεῖ εἶνε ὅλως τυχαῖον καὶ συμπτωματικὸν γεγονός· τὸ ὅποιον ἐξηγεῖται προσέτι καὶ ἐκ τῆς αἰκρότητας καὶ τῆς ταπεινότητος τῆς παρούσης γενεᾶς. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τοῦτο θὰ ἀποδείξῃ καὶ τὸ μέλλον μεθ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνδείξεις· ὁ μὴ πειθόμενος ἄς λάβῃ τὴν πρῶν· τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν καὶ θὰ πεισθῆ συνδιαλεγόμενος μίαν ὥραν μετ' αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν αὐτῷ χωρὶς νὰ γελῶμεν.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Λυπηροτάτην εἰδήσιν σπεύδομεν ν' ἀναγγείλωμεν πρῶτοι ἡμεῖς· ἡ φοβερὰ φυλλοξήρα ἐφθασεν εἰς Καλαβρίαν, σχεδὸν ἀπέναντι τῆς Κερκύρας, εἰς τὸ πλησιέστατον δηλαδὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα σημεῖον. Ποῖα δρακόντεια πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα ἐπαγρυπνήσεως, περιττὸν νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς. Ἄν καὶ οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικῶς ἀσχολούμενοι θεωροῦσι τὴν ἔλευσιν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄφευκτον, οὐχ ἥττον καθῆκον ὑπέρτατον τῆς Πολιτείας εἶνε νὰ ἀναβάλῃ, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, τὸ ἀναπόφευκτον κακόν. Εὐτυχῶς ὁ ἀστυνόμος τῆς φυλλοξήρας κ. Γεννάδιος εἶνε ἔτοιμος μετὰ ὅλα τὰ ἀστυνομικά του μέτρα ἔτσι νὰ τὴν ὑποδεχθῆ, πολεμῶν αὐτὴν, καίτοι μέχρι τοῦδε τὸ φοβερὸν παράσιτον ἀπεδείχθη ἀήττητον.

Δημοσιεύομεν φωνὴν ἀγανακτήσεως φίλου μας δι' ὅσων περιωπῆν ἔλαβε ζήτημα ἐλαχίστης σπουδαιότητος εἰς δύο συναδέλφους, διότι ἀφ' ὅτου ὑπάρχει ἀστυνομία, γίνεται ἐξαγωγή γυναικῶν ἐκ τοῦ θεάτρου καὶ ὁ κόσμος δὲν χάλασε οὔτε ὑβρίσθη κοινωνία ὀλόκληρος χάριν μιᾶς ὑπόπτων ἡθῶν γυναικός. Ἄν ἡ ἀστυνομία ἐνήργησε βαναύσως, εἴμεθα κατὰ τῆς βαναυσότητος τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων· οὔτε εἶνε ποτὲ δυνατόν ἀπὸ ἀστυνομίαν οὕτως ὀργανωμένην νὰ περιμένωμεν καλλιτέρους τρόπους· αἱ φωναὶ εἶνε περιτταί· ρίψατε πρῶτον τὸν τρόπον τοῦ κυβερνᾶν, καὶ ἔπειτα ζητή-

σατε γαλλικὰ καὶ εὐγένειαις. Κατὰ βάθος ὁμοῦς ὁ Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας εἶνε ἄξιος κοινωνικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι ἐκρήχθη κατὰ τοῦ συγχρωτισμοῦ τιμῆς καὶ ἀτιμίας, καὶ προέλαβε τὴν ἀηδίαν τοῦ νὰ μεταβληθῆ τὸ θέατρον εἰς χρηματιστήριον πορνείας.

Ὀλίγιστοι ἔμειναν πλέον ἐν τοῖς Δοιμοκαθαρητηρίοις. Τοῦ λοιποῦ ἀπεφασίσθη νὰ γίνεταί ἐπιτηρητικὴ μόνον κάθαρσις ἐν Σύρα καὶ ἀγίῳ Γεωργίῳ.

Ὁ θεσμὸς τῆς ὀπλασκίας, μετὰ τὸν ὅποιον καταγίνεται ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς παιδείας, θὰ περιορισθῆ, καθὰ πληροφορούμεθα, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν μόνῃ τῇ πρωτεύουσῃ, ἵνα πειραματισθῶσιν προτοῦ ἐνταῦθα, καὶ κατὰ δεῦτερον λόγον διότι εἶνε δύσκολος ἢ ἀπόσπασις ὑπαξιωματικῶν, μετὰ ὅλα τὰ παχειὰ λόγια τῆς ὑπουργικῆς «Ἔρας».

ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐδόθησαν εἰς λιθογραφικὴν ἐκτύπωσιν ἄλλοι πάλιν χάρται, δεικνύοντες ὄχι πλέον τὴν κατὰ νομοῦς, ἀλλὰ τὴν κατὰ δήμους κατάστασιν τῆς παιδείας, ἥτοι τῆς ἀγραμματοσύνης καὶ τῆς ἐγγραμματοσύνης. Καὶ θὰ δουλεύσῃ πάλιν τὰ χρώματα, ἀνεξάρτητα ἐλπίζομεν πάσης βουλευτικῆς ἐπηρείας, διότι καὶ δὲν τὸ πῆραν χαμπάρι οἱ ὑπουργικοὶ βουλευταὶ, ἄλλως ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ζητήσῃ ὡς ρουσφέτι ὅπως οἱ ἰδιοὶ των δήμοι παρασταθῶν εἰς τοὺς χάρτας αὐτοὺς ὅλοι ἐγγράμματοι. Ἡ ἐκδοσις αὐτῆ τῶν χαρτῶν εἶνε νεωτερισμὸς ὀρειλόμενος εἰς τὸν Τμηματάρχην κ. Σπυρίδωνα Λάμπρον, ἄξιον διὰ τοῦτο πολλῶν ἐπαίνων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀρσακείου, παρῶδον κυβερνητικῆς ἐνεργείας, ἔπαυσε τὸν κ. Χελδράϊχ ἀπὸ καθηγητῆ τῆς βοτανικῆς, διορίσαν ἀντ' αὐτοῦ τὸν εὐμαθέστατον Πονηρόπουλον! Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη ἔχει τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ἢν θὰ εἶχεν ὑποβαλεὺς ἐκβαλλόμενος τῆς κρύπτης του καὶ διοριζόμενος τερόρος! Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἀρσακείου ἐνοοῦν φαίνεται ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν ἐγγύησιν ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα ὅπερ κακῆ μοῖρα ἔπεσεν εἰς χεῖρας των, διὰ ν' ἀποστραγγισθῆ πᾶσα σταγὼν ἐκ τῆς πανελληνίου ἐκείνης ὑπολήψεως ἢς ἀπῆλαυνεν. Ἀπέναντι δὲ τοιαύτης παραλυσίας εὐρίσκομεν ἀνεξήγητον τὴν μὴ ἐπέμβασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ὁ ἐν Βενετίᾳ λόγιος ὁμογενὴς καὶ πρὸ πολλοῦ ἄμισθος Ἕλληνας πρόξενος κ. Παναγῆς Τυπάλδος Φορέστης ἠξιώθη τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἰταλικοῦ Στέμματος, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐργασιῶν του ἐν τῇ πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐν Βενετίᾳ συγκροτήσῃ τῇ Διεθνείᾳ Γεωγραφικῇ Ἐκθέσει. Ἐννοεῖται πρὸς εὐτυχίαν του ὅτι ἡ ἡμέτερα κυβέρνησις οὔτε τὸν ἐνθυμήθη, διότι τίς οἶδε πόσαι ὑπόνοιαι περὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς παιδείας του θὰ συναλαμβάνοντο.

Ὁ εὐπαιδευτος Ἀρχιμανδρίτης Νεῖλος Κ. Σμυρνωτόπουλος, θεῖος τῶν ἐνταῦθα καλλίστων νέων ἀδελφῶν Σμυρνωτόπουλων, προχειρισθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, δι' ὃ συγχαίρομεν τὴν ἐπαρχίαν τοιοῦτου ποιμένου τυχοῦσαν.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀτμόπλοιον ἀγγλι-

κόν «Βενετία» παραλαβών 1089 βαρέλια 11,839 κιβώτια σταφιδοκάρπου λίτρων 1,527,775 απέπλευσεν εἰς Λονδίνον.

— Ἀπὸ τὰς Πάτρας τὸ ἀτμόπλοιον Albans παραλαβὸν 709 κιβώτια σταφιδοκάρπον λίτρας 52,875 απέπλευσε διὰ Λιβερπούλ μέσον Ζακύνθου.

— Ἀπὸ τὸ Αἴγιον χθὲς διέπλευσε δι' Ἀγγλίαν ἀτμόπλοιον «Ἀθάνατος» παραλαβὸν σταφιδοκάρπον λίτρας 1,650,814 ἐν τῷ λιμένι ὑπάρχουσιν ὑπὸ φόρτωσιν τέσσαρα ἀτμόπλοια.

— Ἀύριον πάλιν τὸ ἑσπέρας παιδικὴ παράστασις ἐν Φαλήρῳ εἰς τὰς ἕξ μ. μ. κατὰ γενικὰς φωνὰς καὶ κλαυθμηρίσμα τοῦ μικροῦ κόσμου, τοῦ ὁποῦ πῆρε τὸν νοῦν ἢ κυρὰ Σιρανοῦ.

— Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ Κωνσταντινούπολιν ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων τοῦ αὐτόθι πρωτοῦ ἰδιωτικοῦ Λυκείου τοῦ Μπασιματζίδου κ. Κωνσταντῖνος Βλοῦσος, ἐκ τῶν κλεινῶν διδασκαλιστῶν τοῦ Μιχοῦλη, συγγραφεὺς ἤδη μετ' ἄλλου Μαρουλιστοῦ, τοῦ κ. Ἀφίδου, τριτόμου Γεωγραφίας. Διότι πλείστοι τῶν μαθητῶν τοῦ μοναδικοῦ Μαροῦλη εἶνε καὶ συγγραφεὶς πρωτύπων διδασκτικῶν βιβλίων, τὰ ὅποια κατασκευάζονται ἐν γερμανικῇ ἐπιμελείᾳ, καὶ ἀκριβολογία καὶ νεωτερισμῷ, ἐπὶ τῇ βάσει πολλῶν γερμανικῶν καὶ γαλλικῶν βιβλίων.

— Τὴν 20 ἰσταμένου ἐν Λεβαδείᾳ περὶ ὥραν 8 μ. μ. ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Γιαννοῦλας χήρας Σπυριδωνος Λιάπη ἐξ ἀπροσεξίας τῆς οἰκοδεσποίνης ἧτις εἰς τὸ κατώγειον τῆς οἰκίας τῆς εἶχεν ἀποθηκεύσει σανὸν καὶ χόρτον· τὸ πῦρ ἀπετέφρωσε τὴν οἰκίαν, περιωρισθὲν εἰς ταύτην καὶ μόνον.

Ἐκπαιδευτήριον «Καποδίστριας», ἐν Κερκύρᾳ

Τὸ ἔθνωφελὲς τοῦτο καθίδρυμα, ἐκ τῶν ὠραιότερων κοσμημάτων τῆς ἑρατεινῆς νήσου, ἤρχισεν ἤδη νὰ δρέπῃ δαψιλῶς τοὺς ὠραίους αὐτοὺς καρπούς. Οἱ πρῶτοι τελειόφοιτοι τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, οἱ εἰς Μόναχον τῆς Γερμανίας πρὸς ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν μεταβάντες, ἀνεδείχθησαν κατ' αὐτὰς διδάκτορες αὐτόθι ἀριστεύσαντες «cum summa Laude». Οὗτοι εἶνε ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων γνωστοὶ Γεώργιος Πολίτης, καὶ Περικλῆς Βέγιος.

Φανταζόμεθα τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐκπαιδευτοῦ καὶ φιλοτίμου διευθυντοῦ, ὅστις πατριώτατα ἀγαπῶν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτῶν ἐργαζόμενος δύναται νῦν νὰ θεωρῆται εὐτυχὴς ἀπολαμβάνων τὴν ἠθικὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, τῶν γενναίων προσπαθειῶν του καὶ βλέπων περὶ ἑαυτὸν ζωηρὰν τὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν του, οἵτινες ἐνθουσιωδῶς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἀνέδειξαν αὐτὸν διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας πρῶτον Δημοτικὸν Σύμβουλον.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Τοιοῦτοι εἴμεθα· κρᾶμα ἀλλόκοτον ἀντιθέσεων καὶ παραλογισμῶν. Φωνασκοῦμεν, ὅπου ἔδει νὰ σφραγίζωμεν τὰ χεῖλη καὶ ἰστάμεθα ἄφωνοι ὅπου ἔδει νὰ σχίζωμεν τὰ ἱμάτιά μας· καίομεν θυμιάμα ἐμετικῆς κολακείας ὅπου μετριότης, καὶ καγχάζομεν ἢ συρίζομεν ὅπου ἔδει νὰ χειροκροτήσωμεν.

Οὕτω αἱ χθεσιναὶ Ἐφημερίδες, Παλαιὰ καὶ Νέα, ἐπιτί-

θενται διὰ μακρῶν καὶ βαρέως ἐναντίον τῆς ἀστυνομίας ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς ἀληθεστεράς αὐτῆς ἀποστολῆς, τῆς βάσεως τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας, τῆς περιφρουρήσεως τῶν δημοσίων ἠθῶν. Καὶ οἰκοδομοῦσιν ὀλοκλήρον πύργον πρωτοτύπων ἠθικῶν καὶ πρωτοτυπωτέρων πολιτειολογικῶν θεωριῶν, ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῦ ἀμειλίκτως σφενδονίζουσι τὸν λίθον τοῦ ἀναθήματος· κατὰ τοῦ ὀπισθοδρομικοῦ διευθυντοῦ. Καὶ ταῦτα πάντα διὰ νὰ γίνῃ μία ἀκούσιος ἴσως, ἀλλὰ περίκλυτος ρεκλάμα ὑπὲρ μιᾶς μαντᾶμ!

*

Τίς αὕτη;—Γαλλίς κυρία, πρόην αἰδὸς τοῦ «Πησειδῶνος», κομψὴ τὴν ἀναβολὴν, διατελέσασα παρ' ἐμπορίῳ, τῶρα ζῶσα ὡς θέλει καὶ μόνη, κατὰ τὰς ἄνω ἐφημερίδας. Ἰεροδουλος περικαλλῆς—οὐχὶ καθ' ὑπόνοιαν κατὰ τὴν ἀστυνομίαν—ἀριθμοῦσα πολλοὺς τοὺς θαμιαστὰς καὶ ἐπομένως τὰς προστασίας, ἀλλὰ οὐχὶ καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον προνομιοῦχος πάσης ἄλλης τοιαύτης, οὐδὲ ὑπερτέρα τῆς ὀρθῶς ληφθείσης ἀρχῆς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὅπως ἐμποδίζεται ἡ ἀναιδὴς ἐμφάνισις τῶν ἐσχάτων τούτων φαυλοβίων ἐν τοῖς θεάτροις, παρακαθημένων πλευρῶν μετὰ πλευρῶν πρὸς ἐντίμους δεσποίνας καὶ ἀγνάς κόρας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐν αὐστηρᾷ ἐφαρμογῇ πρό τινας εἶχε δικαίως ἐπικροτηθῆ ὑπὸ πασῶν τῶν τιμίων οἰκογενῶν, αἵτινες τέλος εὕρισκον οὕτω μικρὰν ἀναψυχὴν καὶ θεραπείαν κατὰ τῆς ἐπαπειλουμένης ἠθικῆς ἀσφυξίας ἐκ τοῦ πυκνοῦ πνέοντος καθ' ἑσπέραν ἐκπεπορνευμένου ἀέρος, οὔτε ἐξήγειρε τότε τιθέμενον ἐν ἐφαρμογῇ τὰ προωδευμένα πνεύματα ἐνίων παρ' ἡμῖν.

Τὴν ἄνω γυναῖκα προκαθημένην προχθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων εὐκόσμως ἢ ἀπρεπῶς, σκανδαλίζουσαν ἢ μὴ ἀδιάφορον, μὴ τιμῶσαν ὅμως οὐδὲ εὐχαριστοῦσαν βεβαίως τὰς παρακαθημένας καλλίστας κυρίας, παραβαίνουσαν δὲ διάταξιν τῆς ἀστυνομίας ἐν ἐνεργείᾳ, ἐπλησίασε καταλλήλως ἀστυνομ. ὑπάλληλος καὶ τῇ ὑπέμνησε τὴν τε ἀστυνομικὴν διάταξιν καὶ τὸν σεβασμὸν ὃν ὄφειλε πρὸς αὐτήν. Ἀλλὰ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας καὶ μετὰ καλλίστου τρόπου συστάσεις τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, ἡ γυνὴ αὕτη οὐ μόνον δὲν ὑπῆκουεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σκανδαλώδους καὶ προκλητικῆς διαγωγῆς τῆς ἐπειρᾶτο πεισμόνως νὰ ἐγείρῃ φαίνεται θόρυβον καὶ ὕψωσεν ἐν τέλει ἀπειλητικὴ ἢ ἀνάδειμα φωνῶν ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς.

Ἄν καὶ εἰς τὰς βαρβάρους ἔτι χώρας κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα», τὸ κακοποιεῖν (;) γυναῖκα δημοσίᾳ εἶνε τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς ἐξχαρῆσεως, ἀλλὰ δὲν ἠκούσθη ἔτι ὡς πολιτικὴ ἢ θεωρία ὅτι εἰς τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς αἱ γυναῖκες εἶναι ὑπέρτεροι τῶν θεσμῶν, οὔτε ἔδει ἡ ἀρχὴ, νὰ ναυαγήσῃ ἀβρῶς πρὸ τοῦ πείσματος, ἢ αἰσθηματικῶς πρὸ τοῦ κνημιδοδέσμου μιᾶς διεφθαρμένης.

Καὶ ἐλειτούργησε—τίποτε πλείοτερον—ὁ Νόμος, τὰ δὲ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των, χωρὶς νὰ θιξῶσιν οὔτε τρίχα κανενός, ἀλλὰ μόνον τὰ νεῦρα ἐνίων.

*

Αὐτὸ ἀπλοῦστατα ἦν τὸ ἱστορικὸν τῆς προχθῆσιν ἰσκηνῆς· καὶ ἡδύνατο μὲν ἐκ τούτου νὰ ταραχθῆ ἡ ὑπερπαισθησία τινῶν, καὶ νὰ προσφέρωσι κάλλιστα οἱ ἄλλως λίαν ἀξιοίτιμοι οὗτοι κύριοι τὸν βραχίονά των εἰς τὴν ἀθλίαν αὐτὴν φιλανθρωπῶς ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ τὰ ἄφωνα συγχαρητήρια ὅλου τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ πληρώσωσι τὴν ἐπομένῃν ὀλοκλήρους στήλας τῶν φύλλων των, ὑπὸ πομ· πῶδες τίτλους μεγάλων σκανδάλων καὶ σχετλιαστικῶν